Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (avdelningen för överklaganden)
den 15 september 2010

Mål T-157/09 P

Luigi Marcuccio
mot
Europeiska kommissionen

”Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rimlig frist för att inge en ansökan om skadestånd — För sent inkommen — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är ogrundat”

Saken: Överklagande av det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 18 februari 2009 i mål F-42/08, Marcuccio mot kommissionen (REGP 2009, s. I-A-1-35 och II-A-1-147) med yrkande att detta beslut ska upphävas.

Avgörande: Överklagandet ogillas. Luigi Marcuccio ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

Sammanfattning

1. Förfarande — Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav
(Domstolens stadga, artiklarna 21 första stycket och 53 första stycket, tribunalens rättegångsregler, artikel 138.1)

2. Tjänstemän — Talan — Ansökan i den mening som avses i artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna — Frist för att inkomma med ansökan
(Artikel 236 EG, tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

3. Tjänstemän — Talan — Tidsfrister — Ansökan om ersättning som tillställs en institution
(Artikel 236 EG, domstolens stadga, artikel 46, tjänsteföreskrifterna, artikel 90)

4. Tjänstemän — Talan — Tidsfrister — Ansökan om ersättning som tillställs en institution
(Domstolens stadga, artikel 46, tjänsteföreskrifterna, artikel 90)

5. Förfarande — Tidsfrist för väckande av talan — Delgivning av ansökan genom rekommenderad försändelse
(Personaldomstolens rättegångsregler, artiklarna 39.1 och 100.3)

1. Enligt artikel 21 första tycket i domstolens stadga, vilken är tillämplig på förfarandet vid tribunalen enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och artikel 138.1 i tribunalens rättegångsregler, ska ansökan genom vilken talan väcks innehålla en kortfattad redogörelse för de åberopade grunderna. I

ansökan ska det således förklaras vad den grund går ut på som talan baseras på. Att enbart abstrakt nämna detta uppfyller inte de krav som ställs i nämnda stadga eller i nämnda rättegångsregler. Denna framställning ska dessutom, även om den är kortfattad, vara tillräckligt klar och precis för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ska kunna pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter.

Med hänsyn till rättssäkerheten och en god rättskipning krävs det, för att en talan ska kunna tas upp till sakprövning, eller närmare bestämt för att talan ska kunna prövas på en viss grund, att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundar sig på framgår på ett konsekvent och begripligt sätt av innehållet i själva ansökan. Det ankommer härvid inte på tribunalen att bland alla de omständigheter som har åberopats till stöd för en första grund ta reda på om vissa uppgifter även skulle kunna användas till stöd för en andra grund.

(se punkt 27)

Hänvisning till

Tribunalen: 23 mars 2010, i det ovannämnda målet Marcuccio mot kommissionen, T-16/09 P, punkt 15, och där angiven rättspraxis

2. En tvist mellan en tjänsteman och en institution som vederbörande tillhör, eller tillhörde, och som syftar till att erhålla ersättning för skada omfattas av tillämpningsområdet för artikel 236 EG (vars innehåll är identiskt med innehållet i artikel 270 FEUF) och artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna när skadan har sin upprinnelse i det anställningsförhållande som binder den berörde till institutionen.

Det förhållandet att det i artikel 236 EG och artikel 90 i tjänsteföreskrifterna inte fastställs någon frist för att inkomma med en ansökan om ersättning för en skada innebär inte att kravet på att en sådan ansökan ska inlämnas inom en rimlig tid är rättsstridigt. Tillämpning av dessa bestämmelser, i synnerhet på en ansökan om ersättning för en skada, ska ske med iakttagande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar som ingår bland Europeiska unionens allmänna rättsprinciper. I avsaknad av reglering i texterna utgör dessa allmänna principer emellertid hinder för att institutionerna och fysiska eller juridiska personer agerar utan någon som helst begränsning i tiden och därmed riskerar att rubba stabiliteten i redan uppkomna rättsliga situationer och ställer krav på att en rimlig frist iakttas.

Att sedan en rimlig tid förflutit ifrågasätta den utlösande faktorn bakom en skada som en europeisk institution orsakat i relationen med sina anställda påverkar säkerheten i rättsförhållandena mellan nämnda institution och dess anställa och utsätter Europeiska unionens budget för utgifter för skadebringande händelser som ligger för långt tillbaka i tiden. Rättssäkerhetsprincipen ställer därför krav på att anställda, inom rimlig tid, inkommer med sina ansökningar om ersättning för skador som har orsakats av en europeisk institution i relationen mellan de anställda och denna institution.

(se punkterna 40–43)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 5 oktober 2004, T-144/02, Eagle m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. II-3381, punkt 62; 26 juni 2009, Marcuccio mot kommissionen, T-114/08 P, REGP 2009, s. I-B-1-53 och II-B-1-313, punkt 12, och där angiven rättspraxis

Tribunalen: 23 mars 2010, i det ovannämnda målet Marcuccio mot kommissionen, punkt 34, och där angiven rättspraxis

3. En tvist mellan en tjänsteman och en institution som vederbörande tillhör, eller tillhörde, och som syftar till att erhålla ersättning för skada omfattas av tillämpningsområdet för artikel 236 EG och inte av tillämpningsområdet för artikel 46 i domstolens stadga. Den preskriptionsfrist om fem år som föreskrivs i sistnämnda bestämmelse utgör således inte ett bedömningskriterium för huruvida den aktuella fristen för att väcka talan är rimlig eller ej, utan enbart en relevant jämförelsekomponent vid denna bedömning, eftersom nämnda preskriptionsfrist även syftar till att garantera rättssäkerheten vid skadeståndstalan som väcks mot Europeiska unionen. Det faktum att en ansökan om ersättning lämnats in inom fem år från den tidpunkt då de berörda personerna fick kännedom om den situation som de klagar på är således inte tillräckligt för att nämnda ansökan ska anses gjord inom rimlig tid.

(se punkt 45)

Hänvisning till

Tribunalen: 23 mars 2010, i det ovannämnda målet Marcuccio mot kommissionen, punkt 37, och där angiven rättspraxis

4. Fastställelse av fristen för att väcka talan om skadestånd är en rättsfråga. Om det i tillämpliga bestämmelser inte föreskrivs någon frist för att inkomma med en ansökan om skadestånd som har sin upprinnelse i ett anställningsförhållande mellan tjänstemannen och den institution vederbörande tillhör ska nämnda ansökan lämnas in inom rimlig tid. Vad som är rimlig tid fastställs med hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet. Personaldomstolen fastställer och bedömer de relevanta faktiska omständigheterna, med förbehåll för om dessa missuppfattats. Därefter gör den en rättslig kvalificering av dessa med hänsyn till principen om iakttagande av en rimlig tidsfrist under tribunalens kontroll.

(se punkt 47)

Hänvisning till

Tribunalen: 23 mars 2010, i det ovannämnda målet Marcuccio mot kommissionen, punkt 39, och där angiven rättspraxis

5. När personaldomstolens kansli delger svaranden en ansökan genom vilken talan väcks genom rekommenderad försändelse, utgörs den delgivningstidpunkt då fristerna börjar löpa av den dag då parten emottar den rekommenderade försändelse som tillställts honom genom mottagningskvitto.

(se punkterna 69 och 70)

Hänvisning till

Tribunalen: 23 mars 2010, i det ovannämnda målet Marcuccio mot kommissionen, punkt 64, och där angiven rättspraxis